

בש"פ 5497/15 - אנטון פרל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5497/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

העורר: אנטון פרל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
מיום 2.8.2015 במ"ת 31001-03-15 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ד' שריזלי

תאריך הישיבה: ב' באלול תשע"ה (17.8.15)

בשם העורר: עו"ד זוהר ברזילי

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים נחה דעתי כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, עת דחה את בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי שחרורו לחלופת מעצר.

בית המשפט המחוזי קבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר, עת הורה על מעצרו עד תום ההליכים, לביצוען

עמוד 1

של העבירות שיוחסו לו בכתב האישום: נהיגה ברכב שעה שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה; נהיגה ללא ביטוח; הריגה של אחד מנוסעי הרכב וגרימת חבלה חמורה בהתייחס לשאר נוסעי הרכב; והפקרה לאחר פגיעה.

אכן, העורר שוחרר בהחלטתו של כבוד השופט י' עמית מיום 29.4.2015 (בש"פ 2669/15) לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בבית אמו, באיזוק אלקטרוני, ובפיקוחם של שני מפקחים בו זמנית, והכל תוך העמדת בטחונות. ואולם, מתסקיר מעצר שהוגש בעניינו של העורר מיום 15.7.2015 - שבחן שנית את מצבו של העורר ואת הבקשה להקלה בתנאי השחרור - עולה כי העורר אינו מקפיד על תנאי שחרורו (הגם שלא הוגשו בגין ההפרות הנטענות תלונות במשטרה) ונקבע כי לא ניתן בשלב זה לשקול שילובו בעבודה כלשהי וגם לא ביטולן של דרישות הפיקוח. יחד עם זאת, נאמר כי בכפוף לקבלת תמונה מעמיקה על מצבו הנפשי של העורר ניתן יהיה להעריך מהי התוכנית הטיפולית המתאימה לו ולשלב בה.

על רקע דברים אלו החליט בית המשפט המחוזי ביום 2.8.2015 לדחות את הבקשה לעיון חוזר, תוך שמודגשים שניים אלה: אי חלופת פרק זמן מספיק המצדיק עיון מחדש ואי שמירת ההוראות והמגבלות של חלופת המעצר. בית המשפט אף הוסיף וציין כי מסוכנות העורר עומדת בעינה, ובפרט נוכח ההתנהלות המניפולטיבית הנטענת מצידו בעת חקירת התאונה.

אף אם צודק בא-כוח העורר בטענתו כי לעתים די בפרק זמן בן מספר חודשים כדי להצדיק עיון מחדש (טענה המגובה בפסיקה של בית משפט זה שאותה הגיש), כל מקרה נבחן לגופו ובהסתמך על נסיבותיו המיוחדות. בנוסף, על מי שעותר להקלה בתנאי שחרורו לחלופת מעצר להקפיד על כל תנאי חלופת המעצר - קלים כחמורים - ואל לו להתפלא אם התנהלותו תימצא ככזו שאינה מאפשרת היענות לבקשתו.

על אף האמור לעיל, בית המשפט המחוזי לא סגר את הדלת בפני העורר, בצינו שיתכן ובעתיד, עם הימשכות ההליך המשפטי בעניינו, יהיה מקום לשקול הקלות נוספות בתנאים.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ב' באלול התשע"ה (17.8.2015).

ש ו פ ט